

פרשת בהר-בחוקותי < 155 < כ"ג אייר תשע"ג

גילוי דעת

זה עברת שופר תרועה... תעבירו שופר לכל ארצכם. (ויקרא כ"ה, ט)

הרב גורן מעוטר בתפילין של ראש ליד הכותל המערבי עם לוחמי הצנחנים משחררי ירושלים. צילום: במחנה

יהושלים

יהורם גאון, ג'קי לוי, ח"כ יוני שטבון ועוד... מספרים על המקומות האהובים עליהם בירושלים

רב ומהפכן

ראיון חגיגי 'אחד על אחד' לקראת יום ירושלים עם אבי רט לרגל צאת ספרו 'עוז ותעצומות' על דמותו של הרב גורן

שיחיו בפל נפלאותיו

הרב ישראל אריאל ראש 'מכון המקדש' על הניסים שהתרחשו ביום ירושלים

אבי קנטרוביץ | מנכ"ל תנועה כהלכה
מסתובב בדרכים

המערכת:

לא לדתיים בלבד

בהיותי ילד, אני זוכר שחגגנו את יום ירושלים ברוב פאר והדר, לי הדבר היה נראה שיום ירושלים הוא האחד האחרון של יום העצמאות. אותה השמחה ואותה ההתרגשות. התלבשנו בבגדי חג (כחול-לבן) ונסענו כולם לעיר הברכה, עיר הנצח, ירושלים. צעדנו ברחובותיה הראשיים כשכל אחד ואחת אוחז בדגל ישראל ומנופף בו בגאווה. כשבגרת, התחלתי להבין שמיד שנה המרחק בין יום העצמאות ליום ירושלים הולך וגדל. השמחה לא אותה השמחה וההתרגשות איננה אותה ההתרגשות. כיום, מבלי להכליל, יום ירושלים הוא יום חג לדתיים (וירושלמים) בלבד. במרחק של שעת נסיעה בלבד בעיר "ללא הפסקה", אין שום אזכור ליום ואין שום התייחסות לנס הגדול של שחרור ירושלים. לצערנו, המרחק בין יום העצמאות לירושלים הוא אותו המרחק בין העיר ירושלים לעיר תל-אביב. כל כך קרובים וכל כך רחוקים. יום ירושלים הפך חג לדתיים בלבד (ועוד בודדים יוצאי דופן). האם ניתן להשלים עם תפיסה זו? האם אין זה כרסום במעמדה של ירושלים?

יצאנו מבולבלים ל"גמרי"

השנה ל"ג עומר הוציא את כולנו מאיפוס. מתי המדורות? מוצ"ש? יום ראשון? יש לימודים? אין לימודים? יש חופש? אין חופש? יש מעון? אין מעון? השתגענו. לכל המחליטנים שם למעלה, נראה שצריך להפיק לקחים, וכבר כעת צריך לראות מתי יחול ל"ג עומר בשנה הבאה. צריך למרק את התאריך, ובעיקר לדווח בזמן לכולנו שנעד להיערך, ובעיקר לא להתבלבל. תגידו, יום ירושלים השנה הוא יום או יומיים?...

תמתין לתורן

השבוע, ראש ממשלת ישראל לשעבר (!!!) אהוד אולמרט, נאם בכנס השנתי של הג'רוזלם פוסט שנערך בניו יורק, ואמר מעל דוכן הנואמים שנעשתה הגזמה בכל הקשור לנושא האיום האיראני. והוסיף, ש"מישהו דואג לכך" והתכוון, כמובן, לראש הממשלה המכהן, בנימין נתניהו. אולמרט, שכבר כחמש שנים נמצא מחוץ למערכת הפוליטית תוקף בחוסר אחריות ואומר לכל העולם דברים הפוכים מדברי ראש הממשלה המכהן. זו פגיעה באינטרסים הביטחוניים של מדינת ישראל, וזה חוסר אחריות. כהדיוט, שמבטי מהצד, נראה לי שעדיף להתייחס לתקופה שבה אנחנו נמצאים בזהירות רבה מאוד. אהוד אולמרט, נבעטת מהמערכת הפוליטית משום שהציבור חש כנראה שלא נהגת כראוי, הן בהיבט ההנהגתי והן בהיבט המדיני-ביטחוני. כשתחליט (תחליט כבר...) לחזור למערכת הפוליטית, אם תיבחר – אז תוכל להביע דעתך כמנהיג מתור לקוחות אחרות מלאה. עד אז בנושאים רגישים, תגזור על עצמך שתתיק או לפחות תדבר, תעיר ותתריע בפורומים המיועדים לכך, ולא בתקשורת מול כל העולם. לכולנו, וגם לך, זה לא עושה טוב.

נבו כץ

1. אופניים הם כלי רכב, הרכוב עליהם חייב לציית לתמרוורים ולרכוב על פי החוקים החלים על כלי רכב.
2. רוכב על אופניים ישב על גבי המושב, ולא יסיר את ידו מהגה (כידון) האופניים.
3. ברכיבה על אופניים יש להקפיד לחבוש קסדה תקנית.
4. הרכוב על אופניים חייב לרכוב קרוב ככל האפשר לשפת הימנית של הכביש.
5. הרכוב על אופניים חייב לשמור על רווח בינו ובין רכב הנוסע לפניו.
6. במקום שיש שביל מיוחד לרוכבי אופניים חובה להשתמש בו.
7. אדם רשאי לרכוב על אופניים רק אם הם במצב תקין וראויים לשימוש.
8. על האופניים להיות מצוידים תמיד בפעמון, במנגנון בלימה, ובמחזירי אור אחורי בצבע אדום.
9. "בזמן תאורה" (בלילה, או כשהאורות לקויה) מותר לרכוב על אופניים רק אם מאיר בהם פנס קדמי בעל אור לבן, פנס אחורי אדום ומחזירי אור המותקנים בדושות.
10. מותר להולך רגל להוביל אופניים בידו על המדרכה. נקפיד על הכללים וכך נשמור על החיים

סדנאות סימולציה לנהיגה חכמה של תנועה כהלכה

מסובסדות ע"י קרן אביה: 09-7745758, 054-4836343

הוצאה לאור: קרן אביה | לפרסום, למודעות ולהנצחת: ורד כהן-חדד 02-5350915 | gdaat@pisrael.com
הפקה ופרסומות: פרסומי ישראל | עורך: נבו כץ | ע. לשונית: נאור קהלני | עיצוב: תמי כהן ואביטל ירושלמי | חומר גליוני: 4 ש"ח סלולרית
תוכן המודעות על אחריות המפרסמים בלבד ■ אין במאמרים משום המלצות מקצועיות או טיפוליות ■ נא לא לקרוא בשעת התפילה
נא לשמור על קדושת הגיליון ■ כל הכנסות הגיליון קודש למלחמה בתאונות הדרכים © כל הזכויות שמורות לפרסומי ישראל ושות'

הדלקת נרות	מוצאי שבת
ירושלים: 6:42	ירושלים: 7:59
תל אביב: 7:00	תל אביב: 8:01
חיפה: 6:54	חיפה: 8:02

רפואה שלמה
לילד רותם בן אחינועם
ולתינוקת אדל בת אדוה

למשפחת בורובסקי היקרה המומים וכואבים את הירצחו
של בנכם האהוב והיקר **אביתר** הי"ד בידי בן עוולה בשומרון
מן השמיים תנוחמו מערכת 'גילוי דעת'

כשהצינונות הדתית נפגשת למפגש חשיבה שנת

כנס עמדות' שהתקיים זו השנה השביעית ב"ד באייר בקמפוס רחובות של מכללת אורות ישראל, עורר לא מעט סערות והוציא מגוון כותרות. במהלך הכנס הופנתה אצבע מאשימה לציבור הדתי לאומי ולנבחרינו בכנסת. נושא הכנס היה "בין היבדלות לסולידריות", ובמהלכו עלו שאלות שונות לגבי הצינונות הדתית והחברה הישראלית.

בתוך כך, במושב שעסק ביהדות התפוצות ומדינת ישראל, העלה הרב יובל שרלו את הטענה כי יהדות ארה"ב נמצאת בסכנת הכחדה בגלל ילודה נמוכה והתבוללות, אך לצינונות הדתית כלל לא אכפת. הוא האשים את הצינונות הדתית ה"מסתערת על כל שעל ביהודה ושומרון ועושה קואליציות עם חילונים אוכלי טרפות, אך מזניחים לחלוטין את יהודי ארה"ב".

עוד מהקולות שנשמעו במהלך היום היה ד"ר אשר כהן, סוציולוג המומחה לצינונות שתקף את התנהלותו של יו"ר "הבית היהודי", השר נפתלי בנט. כהן טען כי בנט, שעל פי דיווחים שונים מנסה כיום לקדם את מועמדותו של הרב יעקב אריאל, לאחר שהתמהמה מלהצהיר פומבית על תמיכה ברב דוד סתיו, עושה בכל עול וחוטה לרצון בוחריו – רובם חילוניים שמעוניינים לראות את הרב סתיו בתפקיד "כנס עמדות" שבו והוכיחו את נחיצותם כבימה ערכית-חילונית לסוגיות בווערות תוך קיום דיונים מעמיקים. חשיבות הכנס הוכחה גם השנה במגוון ההרצאות שנישאו בו, אשר נתנו את דעתן לשסעים ומתחים מזה, ולהכרח בקירוב לבבות מזה בחברה הישראלית, סיכם את האירוע הרב פרופ' נריה גוטל, נשיא מכללת אורות ישראל.

בין המשתתפים היו: הרב ישראל מאיר לאו, הרב פרופ' נריה גוטל, פרופ' אהרון נמדר, הרב יובל שרלו, פרופ' אשר כהן, השופט נעם סולברג, ד"ר אביעד הכהן ועוד.

השופט נעם סולברג

הרב לאו עם הרב פרופ' גוטל

דרך אחרת סיפור משפחתי | חגי בן-אריצי

כבר מגיל צעיר התעניין חגי בן אריצי בזהותו היהודית. כבן לחלוץ חילוני יוצא ישיבת המוסר ונברדוק, הוא נקרע בין העולמות המנוגדים שמילאו את ביתו ויצא למסע שחושף אותו לערבי תורה ועבודה, התיישבות וצינונות. קורות חייו המתוארים בספר דרך אחרת עוברים בתחנות מגוונות של החברה הישראלית ועולמו הנפשי כנער וכאיש צעיר משתקף באמצעות הרהורים ופרקי

הגות שהשפיעו על השקפתו וגיבושו אותה.

דרך אחרת הוא סיפור על משפחה ישראלית אחת, אך גם סיפורו של העם היהודי במאה השנים האחרונות. זה סיפור שיש בו עלייה לארץ לצד ירידה ממנה, נטישת הדת והמסורת לצד חזרה בתשובה, קשרי משפחה עמוקים לצד ניתוק ונידוי, הזדהות עם המדינה וצד התנכרות אליה. המארג המשפחתי המרתק והקסם שבגילוי עולם חדש-ישן מייחדים את הספר ומעניקים לקורא חוויות קריאה מחכימה.

ד"ר חגי בן-אריצי הוא מרצה לפילוסופיה יהודית באוניברסיטת בר-אילן ובמכללות דוד לילן ולפישץ בירושלים. ערך את הספר מתכבים לטליה (2005) שהיה לרב מכר והרטיט לבבות רבים, וחיבר את הספר החדש יתקדש – הרב קוק כפוסק מחדש (2010).

174 ע"מ, 98 ש"ח

לפרטים נוספים: היילית נעמת | 050-3651266
hilil-n@yedbooks.co.il

"זתיתן לנו כוח בלימודינו"

(מתוך ה"לשם יחוד" קודם התיקון)

פרסומי ישראל

...והגית בו יומם ולילה
התיקון ממשיך בכל יום ויום...

סדרת ספרי מאמר מרדכי

הלכות לימות החול

מהדורה מחודשת עם אלפי פסקים
חדשים מתוך שיעורים ופסקי
דינים שיצאו בעשרות השנים
מאז הופעת הספר לראשונה.

הספר כולל 33 פרקים העוסקים
בהלכות בית הכנסת ועוד הרבה
נושאים ממהלך היום של כל יהודי.

הלכות למועדים ולימים

הלכות חגים לאשכנזים וספרדים
עפ"י פסקי מרן הראש"ל
יצא לראשונה בחיי הרב

בקרוב יופיע
חלק חדש על הלכות שבת

מהדורה
חדשה

סופרים ומתכוננים לשבועות?
מהרו לרכוש את מחזור

קול אליהו לשבועות

מעל 700 עמודים הכוללים את סדר התיקון
ע"פ נוסח האר"י

כולל התפילות לחג השבועות והלכותיו
ע"פ פסקי הראשון לציון
הרב מרדכי אליהו זצוק"ל

מחיר מיוחד ברכישות מרוכזות
לבתי הכנסת!

משלוח
עד הבית

מבצע רכישה באתר! משלוח חינם

דרכי הוראה לפרטים ולהזמנות: 02-6521195 | פקס 077-4448382 | www.harav.co.il

אויבנו. לעם ישראל אין עוד מקומות קדושים, אלא רק מקום מקודש אחד ששלמה המלך קידש – הוא מקום המקדש בהר הבית. גם אם יש כרגע מניעה הלכתית לבנות את בית המקדש, הבעלות על המקום ושמירתו חייבות להיות בידי עם ישראל. כך גם דוד המלך, אע"פ שנאסר עליו לבנות את בית המקדש, מכל מקום ערך תוכניות והכין את חומרי הבנייה, כדי שבהגיע הזמן יוכל שלמה המלך להתחיל מיד בבנייתו. חז"ל אומרים, שכל דור שבימיו לא נבנה המקדש – כאילו נחרב בימיו. לכל דור יש משימה שמקרב את בנית המקדש. בדור הקודם, כאשר לא היינו קרובים כלל למקום המקדש, היו צריכים לפחות ללמוד את ענייני המקדש כפי שה"חפץ חיים" חיבר בשעתו "ליקוטי הלכות" על סדר "קדשים". כך גם לדור שלנו יש ציווי אלוהי לגאול את המקום ולהחזירו לבעלותנו. אמנם ירושלים מאוחדת, אך המקום הקדוש שלנו נתון למרמס על ידי המחבלים שהורסים ומשחיתים כל זכר לעברו היהודי. אין ספק שחולשה זו, שעדיין המקום לא נמצא בידינו, היא אחת הסיבות שאין שלום באזורנו והטרור משתולל במדינה. המפתח לשלום הוא בגאולת ארצנו בכלל והר הבית בפרט. אם רק נרצה לגאול אותו, אין ספק שתהיה גם סייעתא דשמיא לכך, ובזה נרום את קרן עם ישראל ואת ארץ ישראל כולה, ונזכה לשלום אמת וביטחון בכל מרחבי ארצנו ■

וכהונה, שהם בסיסיים בעולמה של היהדות. כאשר התרחשו האירועים האלה, לא עלה על הדעת שכך הם יסתיימו. חשבו שכל המלחמה תהיה עם המצרים, וכלל לא עם ירדן ששלטה בירושלים וביש"ע. ההשגחה האלוהית סובבה כך, שאויבנו כרתו ברית עם שאר מדינות ערב ונאלצנו להילחם מול כולן. על כך אפשר לומר את מאמר חז"ל, שהגאולה באה בהיסח הדעת. אנו רואים שגאולתנו באה שלב אחר שלב.

אין ספק שחולשה זו, שעדיין המקום לא נמצא בידינו, היא אחת הסיבות שאין שלום באזורנו והטרור משתולל במדינה. המפתח לשלום הוא בגאולת ארצנו בכלל והר הבית בפרט

בשלב הראשון הוכרז על הקמת מדינה בחלק קטן מארץ ישראל, ובשלב השני נכבשה ירושלים השלמה המסמלת את הפן הרוחני. עם ישראל צריך לדעת, שמקום המקדש שממנו יוצאת אורה לעולם וממנו יוצאת תורה לעולם, חייב להיגאל ולחזור לבעלות עם ישראל. זו ממש חרפה ובושה, שאת המקום המקודש הזה השארנו בשליטת

פרשתנו עוסקת באחד הנושאים הבסיסיים בהשקפת עולמה של היהדות: הברכות והקללות שנאמרו בהר סיני, שבהן מקופל אחד מיסודות האמונה, שהוא השגחת ה' על היחיד, וכמובן, על הציבור. כל מה שקורה לאדם מישראל, ועל אחת כמה וכמה לכלל ישראל, אלו דברים שבאים בהשגחת ה' והם תלויים במעשיהם. בפרשת "בהקותי" אומר משה "ואם תלכו עמי בקרי והלכתי עמכם בחמת קרי", דהיינו, אם אביא עליכם עונש כדי שתתעוררו בתשובה, ואתם תחשבו שזהו נוהג שבעולם והוא מקרה, כי אז אלך עמכם בחמת קרי – על עצם חשיבה זו תיענשו. הדברים אמורים גם לימינו. בעוד מספר ימים נציין בע"ה את יום שחרורה של ירושלים. זהו אירוע כל כך חשוב, שבו עם ישראל זכה לשחרר מעול זרים את לבה של ארצנו – יהודה, שומרון וחבל עזה, ובמיוחד את מקום המקדש. נראה שאין מספיק מודעות בציבור הרחב לחיוב ההודאה על אירוע זה. בנוסף להצלה ממוות לחיים, מעין מה שהיה במלחמת השחרור, עם ישראל זכה לשחרר את מקום המקדש, אך לא היה מודע לגודל השעה. משום כך החמצנו הזדמנות פז להחזיר את בעלותו של עם ישראל על הר הבית עם כל ההשלכות השליליות שנובעות מכך עד עצם היום הזה. בכל אופן, מצד ההשגחה האלוהית שחרורה של ירושלים היה שלב שני אחרי הכרזת המדינה. ירושלים מקפלת בתוכה את השאיפה לרוחניות, קדושה, מקדש

"קדימה, קדימה, הכה בו"

הרב מנחם בורשטין - ראש מכון פוע"ה

ירושלים היא "משכן המלכות" – מקום משכנה של ההנהגה השלטונית והמשפטית – והיא גם מקום המקדש שהוא מרכז העולם. ייחודה של ירושלים הוא בכך שהיא המרכז המאוחד של הקדושה, הדת והרוח ושל ההנהגה המדינית הלאומית, והיא משקפת את הזהות הפנימית. הגדרה מיוחדת נתן לירושלים רבי שלמה אלקבץ בפיוטו "לכה דודי", והיא "מקדש מלך". זה גם שמה "ירו-שלים": "ירו" לשון יראה – שלטון, ו"שלים" לשון שלימות – מקדש (ראה "ערכים זה חיים").

פעם שאלה חברת הכנסת גאולה כהן את רבנו הרב צבי יהודה: "במה מיוחדת קדושתה של ירושלים משאר המקומות?". והשיב: "כשם שבכל דבר יש מדרגות, כן בעניין הקדושה. כל העולם נברא מלא הבחנות ואין להתעלם מכך ולטשטש את ההבדלים בבריא. הבחנה אין פירושה פירוד. (דיפרנציאציה אינה ספרציה). הפירוד מביא לידי מלחמות, ההבחנה לידי שיתוף פעולה. כמו שבגוף האדם יש אברים שונים, ויש ללב מרכזיות מיוחדת, כך ירושלים לשאר המקומות. ייחודה אינו מתעלם מקדושת מקומות אחרים, אלא רק מתעלה עליהם ומתוכם".

אך האם יש מושג של מקום קדוש ביהדות? האם הקדושה של המקום היא ברת קיימא? (ראה גם משך חכמה שמות יב, כא). את זה כבר אשמח לשמוע מכם. וכמו תמיד, יתר הדברים על קדושתה וייחודה של ירושלים, הלא הם כתובים בחוברת שניתן לקבלת דרך המייל pvpuah@gmail.com

מאשוויץ וממייאדאנק. מן המאה ה-19 ומן המאה ה-15 כולם נקבצו ובאו להשתתף בכניסה החגיגית אל עיר הקודש, והם יורים... ועוצרים בגופם, שאיננו, את פגזי האויב. הם באו לירושלים באלף דרכים על אפס ועל חמתם של 70 האומות שניסו לעוצרם. מול נצרות רוצחת ואסלאם פורע מניפים הם את דגלו של דוד בעירו. ואני אומר לו, לר' מנדל: "בזכות ירושלים שנשאת אתה וכל היהודים הטובים במשך כל הדורות בליבותיהם ובשפתותיהם, אנו גואלים אותה היום בחודי כידוננו" (ע"פ הספר "שער האריות").

אנו מסתערים, אני רץ ויורה, ודמותו של ר' מנדל אינה מרפה ממני. הוא עומד מאחוריי ומצווה "קדימה, קדימה, הכה בו". ר' מנדל מסוכך עליי, ואינו מניח לכדורי המוות לפגוע בי

את הסיפור בשלמותו כתב משה עמירב, אחד מלוחמי החטיבה ששחררה את ירושלים, שלא נמנה היום על ראשי הימין. בכל שנה בסעודת "יום ירושלים" אנו קוראים את הסיפור בהמלצתו של אחי הבכור הרב שלום פינחס, שליט"א. ההתרגשות והדמעות זולגות מאליהן... (אתם מזמנים לנסות). כשאנו שואלים את עצמנו מהי ירושלים, אנו מרגישים שירושלים היא מרכז. אך במה מתבטאת מרכזיותה?

יורה דעה

"ר' מנחם מנדל מווילנא יהודי פשוט היה, אבל הכול ידעו שכאשר מזכירים בנוכחותו את ירושלים, דבר מה מתחולל בו.

שנת תש"ד, מחנה המוות טרלינקא. ליד הגדר המחושמלת עמדו ר' מנדל ור' יצחק. שאל ר' יצחק את ר' מנדל: "מה נבקש מאלוהים?". "נבקשהו לשנה הבאה בירושלים", השיב ר' מנדל בקול תקיף. שם בשעות הבלתי נגמרות סיפר ר' מנדל על ירושלים עיר הנצח ומתוך כך אימץ את רוחו וחישל את נפשו. רק יצחק נותר בחיים ועלה לירושלים.

ליל 6 ביוני 1967, חטיבת הצנחנים התמקמה בבית הכרם בירושלים והמתנה לפקודה.

"שלום צנחן, נעים מאוד. שמי יצחק, בעוד שעות ספורות אתה הולך לשחרר את ירושלים, אתה ממילא ממתין היש ברצונך לשמוע סיפור? זהו סיפורו של ר' מנדל מווילנא...". כאשר סיים, ידעתי מהו הקרב אליו אני יוצא – קדוש הוא מכל הקרבות. דבריו מהדהדים בי, "אתם יוצאים הלילה לשחרר את העיר, לא לבדכם אתם יוצאים למערכה, רבים רבים יסתערו אתכם הלילה על החומות, רבבות הקדושים אשר שם העיר הזאת חי על שפתיהם, ילזו אתכם בדרככם הקדושה". 02:30 לפנות בוקר, הגדוד החל פורץ לירושלים. אנו מסתערים, אני רץ ויורה, ודמותו של ר' מנדל אינה מרפה ממני. הוא עומד מאחוריי ומצווה "קדימה, קדימה, הכה בו". ר' מנדל מסוכך עליי, ואינו מניח לכדורי המוות לפגוע בי. לפתע מופיעים רבבות "מנדלים" עוטי כותנות פסים של מחנה ריכוז ורבבות אחרים מכל קצוות תבל: מסיביר הקפואה ומבוכה הרחוקה, מתימן וממרוקו, מפולין ומגרמניה,

הקיץ הזה, יש כינר גליל יש גם כינר סלובניה

סלובניה

ההצלחה של מלון כינר גליל גם בסלובניה

בתאריכים: י' באב - א' אלול (7.8-17.7)

גליל

תוכניות, טיולים ואטרקציות לכל המשפחה

מיקום המלון, אטרקציות במיוחד, במשולש הגבולות סלובניה, איטליה ואוסטריה

תפעול המלון על ידי מלון כינר

חדרים מעוצבים ומאובזרים

גורמה בניצוח שף הבית של כינר

גורמה בניצוח שף הבית של כינר

חדרים מפנקים ומאובזרים

תכנית הטיולים האטרקטיבית באיזור

חוף רחצה צמוד ובריכה

כשרות למהדרין

כשרות למהדרין

הפנינה התיירותית של סלובניה הגובלת עם איטליה ואוסטריה, מושכת אליה תיירים רבים. אולי זה בזכות הגובה המרשים, הפסגות המרהיבות משרשרת הרי האלפים או אולי החופים היפיפיים, האגמים הציוריים, הנהרות, היערות ואתרי הטיולים הקסומים.

בנקודת המפגש בין הגולן לגליל, בסובב כינר שוכנת לה פינה מפנקת מוכרת ואהובה על כולנו, מלון כינר. המיקום האסטרטגי לצד רוגע הים התכול מציע לאורחי המלון טעימה מכל אתרי הגולן הקסומים, מקומות הקדושים ואיזורי ההסטוריה של הגליל.

מלון כינר Slovenia

רוצים לקבל פרוספקט מפורט?
התקשרו עכשיו: **04-6738822**
www.kinar.co.il • mimi@kinar.co.il

מלון כינר גליל

שאלה

יש לי הרגשה לא טובה כלפי אשתי, מפני שבשנתיים האחרונות כמעט תמיד אני מכין את כל השבת. בסה"כ אנחנו נשואים חמש שנים, אף פעם היא לא הייתה השפית הטובה ביותר. אבל זה תהליך הולך ויורד. וממש לא הייתה ברירה ואני התחלתי לבשל. יש לי שתי בעיות. מחד, זה יוצר הרגשה לא טובה אצלי. ובנוסף, עד מאה ועשרים אני אבשל לשבת?

תשובה

מאחר שאתה שואל שאלה, גם לי יש שאלה אליך: כמה זמן לדעתך דרוש שאישה תדע לבשל טוב, להכין שבת וכד'? אולי שלוש שנות התמחות לתואר ראשון, או אפילו עוד כמה שנים לתואר שני? אני מקווה שאתה מקבל את שאלתי ברוח טובה, מפני שהיא נועדה לעורר אותך למחשבה. הרי אין מדובר כאן על הוצאת תואר "שף" כדי להכין סעודות מגוונות לאלפי אנשים. מדובר בסה"כ בבישול של מספר תבשילים לשבת. האם כך אתה מעריך את אשתך, כבעלת "שתי ידיים שמאליות", שאיננה מסוגלת במהלך חמש שנות נישואים ללמוד להכין שבת? בטוחני שאין זה המצב אצלכם. לכן, צריך לחפש מה הסיבה לכך שהמצב הלך והידרדר, עד כדי כך שאתה נאלץ לבשל. אם היית שמח מכך, לא היית כותב שאלה נאלץ. אבל מדברך משמע שזהו עול כבד עליך. אם כן, נחפש יחדיו את הסיבה.

דבר ברור הוא שלכל אחד מבני הזוג יש תפקידים מוגדרים, הבעל הוא בעיקר "שר החוץ", והאישה – "שרת הפנים". המטבח הוא עמוד התווך של הבית. כמו ש"צבא צועד על קיבתו", כך גם בית

מתנהל הרבה סביב המאכלים הטעימים. ומי מכין אותם? ודאי, אימא! עקרת הבית, יש לה ממלכה, והמטבח הוא אחד ממרכזי ממלכת האישה.

כאשר האישה מבחינה שבעלה נכנס לנעליה, ודאי שהביטחון העצמי שלה בכוחותיה מתערער. אמו, ודאי שהיא תתקשה לתת אָמון בעצמה.

לשבת. כאשר האישה מבחינה שבעלה נכנס לנעליה, ודאי שהביטחון העצמי שלה בכוחותיה מתערער. אמו, ודאי שהיא תתקשה לתת אָמון בעצמה. וכך המצב מידרדר והולך, עד שהבעל נאלץ לבשל לשבת.

מה, אפוא, הדרך הנכונה? ראשית, לתת אָמון באשתך, שגם בלא שנות לימוד באקדמיה, היא יכולה להיות מבשלת שכולם "ילקו את האצבעות" מבישוליה. ואח"כ להעלות את נושא הבישול לשבת בשיחה ביניכם, שיחה נעימה, שבה תיקח על עצמך אחריות על הידרדרות המצב, ותאמר לה שהכול מפני שלא השכלת לתת בה אָמון. כבעל תשובה אָמִי אִמור לה שבאמת הינך בוטח בכוחותיה, ובתהליך מדורג תעסקו בתחילה שניכם בבישול (סתם חוויה משפחתית וזמן איכות...), ולאט לאט היא תיטול על עצמה את האחריות. כאשר אתה תשכיל להסתלק מהאחריות, היא תיכנס בחלל שייווצר. ועצה אחרונה: את בנותיכם דאגו להכין לחי נישואים בריאים! ■

נחליאל

בית באחיי נחליאל

זו ההזדמנות שלכם לגור בבית פרטי ביישוב פורת, ליהנות מקהילה תורנית חמה, קירבה למוסדות חינוך איכותיים, ומגוון שירותים קהילתיים, הכול במחיר נגיעה!

המחיר: ₪ 742,000

היישוב: תורני קהילתי, כ- 90 משפחות

המיקום: כ- 50 דק' מירושלים וכ- 25 דק' ממודיעין

הבית: 105 מ"ר, 4 ח', צמוד קרקע חד משפחתי

חפשו אותנו באינטרנט: **נחליאל - יישוב בפריחה**

לפרטים: **הראל 052-5665993**

*צמוד למד תשומות הבניה 03/13

1-800-260-240

www.amana.co.il

מרכז מידע אמנה

בשעריך ירושלים

הרב ישראל אריאל - ראש מכון המקדש

מלון
אורחים

אחרי שנים שמעתי דרשה מפי הרב גורן זצ"ל, הרב הראשי לצה"ל, שהוזעק משליחותו בחוץ לארץ לחזור מדינת ארצה. באותה שבת נשא דרשה על פסוקים אלה וברוח זו, לא בארץ אלא בבית כנסת גדול בניו יורק. שבוע לאחר מכן התברר – הדרשות התגשמו. נפגשנו בשיאה של המלחמה באותה שעה בהר הבית, כשדגל ישראל מתנוסס בראש כיפת הסלע מקום קודש הקודשים. לאחר תקיעת השופר בכותל המערבי נאמר הלל שלם בשיר וזמר במעמד חיילי החטיבה.

הגמרא במסכת ערכין (יא, ב) אומרת, שבשעת החורבן נשאו הלויים קולם בשיר: "קל נקמות ה', קל נקמות הופיעו!", ושירתם נקטעה באמצע, עם פרוץ האויב למקדש. אותה שירה שנקטעה – התחדשה בחסדי ה' ביום ירושלים, שחל אז וכן בשנה זו ביום רביעי. אדם המבקר היום ב"מכון המקדש" בירושלים ייווכח, כי ההכנות בעיצומן: כלי המקדש השונים וכן בגדי הכהונה מוכנים לעבודה. גם כינויות ונבלים, חצוצרות וחלילים, הכל מוכן לקראת שירת הלויים במקדש. נותר לכולנו להשלים את המשימה המוטלת על דורנו – להפסיק "להתגעגע" למקדש, אלא לשוב אל חצרות בית ה', ולקיים את אשר נדרנו כולנו בתפילה: "שם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו!"... כן נדרנו לשיר את "שירי דוד עבדך הנשמעים בעירך!"... עוד נדרנו: "ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות!" מעתה נאמר, אפוא, איש לרעה: "בשבוע הבא – בבית המקדש!" ואם נעשה את חובתנו – סוף אמונה זו שתתגשם! ■

החטיבה יצאו אל שבילי הפרדס בריקודים. בשלב מסוים שרו הרוקדים: "בשבוע הבא בירושלים!". לא עברו ימים מועטים, והנה – "עומדות היו רגלינו בשעריך ירושלים!"

בשלב מסוים שרו הרוקדים: "בשבוע הבא בירושלים!". לא עברו ימים מועטים, והנה – "עומדות היו רגלינו בשעריך ירושלים!"

מימין לשמאל: הרב צבי יהודה הכהן קוק, הרב הנזיר, והרב ישראל אריאל יבדל"א

שיחו בכל נפלאותיו!

אדם מישראל, שזכה לראות בעיניו תופעה נסית - מצווה לספרה ברבים, ככתוב: "ידו לה' חסדו ונפלאותיו לבני אדם". נכון, אפוא, לחזור ולספר פירור נוסף מנסי "יום ירושלים".

תפילת שחרית בשבת, ואנו, מאות חיילים שומרי מצוות בחטיבת הצנחנים, בהכנה קדחתנית למלחמה מוסווים בתוך פרדס, סמוך לשדה התעופה בלוד. בתום התפילה באוהל בית הכנסת התבקשתי לומר "מילים אחדות", שכן הייתי מן ה"הסדרניקים" הבודדים באותם ימים – תלמיד בישיבת "מרכז הרב". הייתה תחושת דכדוך וחידלון מחשש למלחמת גזים ומשואה מתקרבת – היש מילים לאומרן לציבור? נטלתי את פסוקי פרשת בחקתי וקראתי בפני חבריי החיילים: "ורדפו מכם חמישה מאה ומאה מכם רבבה ירדפו" (ויקרא כו, ח). הצגתי את שאלת רש"י: "וכי כך הוא החשבון?!", הרי אם חמישה רודפים מאה, מעתה אם ירדפו מאה יהודים את האויב, יצליחו לרדוף אלפים איש בלבד, ומדוע נאמר "רבבה"? ותשובת רש"י: "אינו דומה מועטין העושין את התורה למרובין העושין את התורה". "חברים לנשק", אמרתי, "מלחמה גדולה לפנינו, אך כוח האחדות ינצח! צבאות ערב מקיפים אותנו ומאיימים להשמידנו, אך ראו את האחדות בעם! כל ישראל ערבים זה לזה! יהודים בקצה תבל שולפים תכשיטי זהב ותורמים לתחמושת לטנקים! ממשלת אחדות הוקמה בארץ! המחיצות נפלו! אכן, בכוח האחדות – בעזרת ה' הנצח!" השירה קלחה, התרוממות הרוח גברה וחיילי

קבלת דעת תורה בעניינים ציבוריים

מדינת ישראל עומדת בפני הכרעות הרות גורל לדמותה הרוחנית ולצביונה היהודי, ביניהן הכרעה בענין בחירת הרבנים הראשיים לישראל וכן הכרעה בענין תקצוב עולם הישיבות.

הקשבה לדעת תורה והאזנה לתלמידי חכמים היא זכות גדולה וחובה גדולה

והיא גם אבן יסוד בעיצוב דרכה של מדינת ישראל.

מפלגת הבית היהודי מהווה גורם מכריע בהחלטות המשלה הנוכחית.

ללא הכוונה של דעת תורה וקבלת הכרעת הרבנים בעניין בחירת הרבנים הראשיים לישראל

ובעניינים נוספים, נאבד, חו"ח, את אמון הציבור במפלגה הדתית לאומית.

אנו קוראים לחברי הבית היהודי ולסיעת תקומה לפעול ברוח ההנהגה הרבנית!

בתפילה להמשך עשייה גדולה ומוצלחת וברכת ה' בכל התחומים -

רבנים, מחנכים ובני תורה מהציונות הדתית

לתגובות: matokbalev1@gmail.com

קוראים את השטח

בצלאל סמוטריץ' - מנהל הפעילות בתנועת רגבים

סידור ארצישראלי

להסתפק בהוספת התפילה לשלום המדינה וגם לא בסדר התפילה ליום העצמאות וליום ירושלים.

סידור ארצישראלי חייב לגעת, בדחילו ורחימו, אך גם באומץ, בחלקים מסוימים של התפילה ולהביא בהם לידי ביטוי את השינוי התהומי שזכינו להיות חלק ממנו בדורות האחרונים. על מוטיב ההודאה להתגבר ולמצוא את ביטוייו בסדר התפילה בכל יום. המציאות הזו, שבה אנו חיים כאן את ראשית צמיחת גאולתנו וממשיכים להתפלל את אותן התפילות שהתפללו אבותינו בגטאות החשוכים באירופה היא כפיות טובה כלפי רבש"ע. ממני הקטן יוצאת הקריאה-תחינה לרבותינו גדולי הדור להיכנס אל עבודת הקודש של התאמת נוסח התפילה למציאות הגאולית המתחדשת, להדגיש עשרת מונים את השיר והשבח לחי העולמים ולמקד את הכאב ואת הבקשה אל מה שעוד חסר לנו בדרך אל הגאולה השלמה ■

זה את השמחה ואת הכרת הטוב שאנו מחויבים לה כלפי רבש"ע על כל הטוב אשר גמלנו.

על הנביאים שהשמיטו כינויי שבח מן הקב"ה בימי החורבן אומרת הגמרא "מתוך שידועין בהקדוש ברוך הוא שאמתי הוא לפיכך לא כזבו בו". ואם במידת פורענות כך הוא, על אחת כמה וכמה במידה טובה. מתוך שאמתי הוא אסור לנו לכזב בו, להפטיר כדאשתקד, לכפור בטובה ולהמשיך לבקש את מה שכבר קיבלנו. ובאותה המידה בדיוק, מתוך שאמתי הוא אסור לנו לכזב בו ולהתעלם ממה שעוד לא זכינו לו.

ובשאלת האיזון של היחד הזה, דומה שיש לנו עוד מה לשכלל. עם כל הקושי והזהירות הרבה שבה יש לגשת אל הסידור ואל נוסח התפילה שקבעו אנשי כנסת הגדולה וחכמי ישראל בכל הדורות, חובה עלינו להתאים את התפילה למציאות החיים הארצישראלית. סידור ארצישראלי לא יכול

יום ירושלים והיחס המורכב שבינו לבין תשעה באב - וכידוע יום ירושלים לא ביטל את תשעה באב - מכילים בתמצית את המציאות המורכבת שאנחנו חיים בה בדורות האחרונים. השמחה וההודאה על כל הטוב שגומל עמנו רבש"ע, יחד עם תחושת החסר של מה שעוד לא זכינו לו. זכינו לבניינים אדירים של גאולה, בעיקר בחומה, אך גם ברוח. זכינו להיות מן הפועלים עם א-ל המחזיר שכינתו לציון, ועל כך גם "אילו פינו מלא שירה כים... אין אנחנו מספיקים להודות ולהלל..." מאידך, עוד לא זכינו לבית מקדש ולהשראת שכינה. הר הבית שועלים מהלכים בו ובמקום הקודש ניצב עוד השיקוץ המתועב. את המתח הזה אנחנו נדרשים להכיל. השמחה על מה שכבר קיבלנו לא מעמעמת בכי הוא זה את תחושת החסר הנוראית של הקומה הנוספת - קומת הרוח ובניין מקום השראת השכינה, והעצב על העדרם של אלו לא מטשטש בכי הוא

גיבור ישראל ב'משכן אהוד'

גילוי חדש

ל'משכן אהוד', הישיבה באיתמר הגיע השבוע אביגדור קהלני יו"ר האגודה למען החייל וגיבור ישראל עם קבוצת נכי צה"ל לראות את ההתיישבות בשומרון. הסירו הסתייע בעזרת המנהל האזרחי, ועובדי יחידת הפיקוח, רמי זיו, אשר ויזל וגלעד פלמון. במהלך הסירו קהלני הביע התרגשות מהחוסן של הישיבה והישוב ומהמפעל הציוני במקום.

אביגדור קהלני
והרב רונצקי

מכינה מהתנועה הקיבוצית בשבוע של מפגש עם ההתיישבות

חניכי המכינה מכפר הנשיא, המזוהה עם התנועה הקיבוצית ועם הצד השמאלי של המפה, בילו שבוע שלם ביהודה ושומרון על מנת לפגוש ולהכיר את המציאות מקרוב. בין היתר, למדו בחברותא עם חניכי המכינה בעלי, שמעו הרצאה של בני קצובר בהר כבי, ישנו לילה בחברון, ועשו שבת בתקוע. המכינה הקדם צבאית מכפר הנשיא עברה השבוע חמישה ימים מלאים ביהודה ושומרון במסגרת פרויקט "משיב הרוח" של OU ישראל. המכינה, המורכבת ברובה מגדולי מחילונים, מזוהה עם התנועה הקיבוצית ועם צדה השמאלי של המפה, אך זו השנה רביעית שבה הם החליטו לחשוף את החניכים למציאות ביהודה ושומרון ולהפגישם את אנשי ההתיישבות. הכוונה הייתה להראות לחניכים את המציאות, ולגרום להם לקבל החלטות ולגבש את דעותיהם שלא לפי דעות קדומות או קריאה באמצעי התקשורת, אלא ממפגש אחד על אחד.

נעם צביה

מובילה בחינוך התורני ציוני

רשת נעם צביה

מברכת את התלמידים, המנהלים והמוסדות שהגיעו להישגים מרשימים ואף זכו בתעודות ובפרסים

אולפנת צביה רבבה מקום ראשון בתחרות הארצית של החמ"ד על "התסריט היהודי" מקום שלישי בתחרות "דוקו-יו"ש" - סרטים על ההתיישבות ביו"ש	אולפנת צביה שדות נגב פרס החינוך הארצי של החמ"ד לשנת תשע"ג פרס "גור אריה" לעבודות גמר מצטיינות
אולפנת צביה יצירתית מקום ראשון בתחרות עבודות גמר באמנות בחנוך הדתי מקום ראשון בארץ בעיצוב גרפי	אולפנת צביה רחובות תעודת הצטיינות מיוחדת לסרט "סימנים" בפסטיבל "דוק אביב" מקום הראשון בתחרות תלת מחוזית של המינהל הטכנולוגי מקום ראשון בחמ"ד בקטגוריית הסרט התינודי לסרט "הדרך אליך"
אולפנת צביה בת ים פרס החמ"ד ל"ביה"ס העל יסודי המצטיין" במחוז ת"א מקום ראשון בחידון ארצי על "מורשת עולי הגרדום"	נעם רמות בנינים פרס החינוך השנתי של מנח"י - מינהל חינוך ירושלים
נעם עכו ע"ש הרב הרצוג מקום ראשון בחידון האזורי בהלכות שבת - שנה שלישית ברציפות מקום שני בחידון העירוני בהזירות בדרכים	נעם חיים דימונה על בחירת המורה הגב' פולט לוי בין "מורי המאה" מקום ראשון בארץ על פעילות הקייטנה בנושא ירושלים במסגרת "חמ"ד של חופש"

בברכת "ילכו מחיל אל חיל", עלו והצליחו!

הרב איסר קלונסקי יו"ר העמותה	הרב איתן איזמן ראש הרשת	ינקי פרידמן מנכ"ל הרשת
---------------------------------	----------------------------	---------------------------

מחשבות על ירושלים

ירושלים. יש בירושלים משהו ישי, משהו שלא מטייח. מאז שחזרנו אליה לפני 46 שנים, הרבה מאוד מהמשימות שיש לנו הן סביב ירושלים. ירושלים שמה את הדברים על השולחן. כל המורכבויות של דתיים-חילוניים, יהודים-ערבים, ישראל ואומות העולם, כמעט כל סוגי המחלוקות והמאבקים האפשריים נמצאים שם.

ירושלים היא "כעיר שחבורה לה יחדיו". לא "חבורה" ממש, רק "כחבורה". בירושלים הקרעים צפים, כמעט כל מה שאנו מנסים להסתיר נמצא שם, עומד כל רגע להתפוצץ, וזה מחייב התייחסות. ירושלים היא עיר אי-ההתעלמות, היא מציגה מורכבות ברורה, והבעיות שעולות ממנה קוראות לנו לחשוב, להתבונן, להשתנות.

ירושלים היא "כעיר שחבורה לה יחדיו", "כעיר שחבורה" זה אומר "כמו עיר שחבורה". יש פה חיבור אבל הוא בנוי תמיד על חלקים שהקשר ביניהם

מתקיים בעדינות, הוא לא מובן מאליה, הוא חייב רגישות ותשומת לב. כשחיבור מושתת על שבר שחוטטים דקים מחברים אותו ברקמה עדינה, הכל צריך להיות זהיר יותר, אנושי יותר. ירושלים היא עיר השלום, שלום ואהבה, ורגישות, ורוך.

מציאות מורכבת יכולה להוביל למריבות ואלימות ואטימות, וירושלים אכן מוכיחה את זה מדי פעם. אבל מי שנוכח בשבר שקיים במציאות של ירושלים, בשבר המהותי, מי שחש בחלקים השונים הכמהים למגע ביניהם אל מול מציאות של שביירה, מי שחוזה את הכאב שכרוך במציאות שבנויה מקרעים קרעים המנסים להתקרב, הוא זה שיכול להבין שדווקא במקום כזה צריך יותר עדינות, יותר תשומת לב ורגישות.

גם במבנה של הגוף האנושי מקום של שבר הוא מקום רגיש יותר, מקום שמבקש רכות ועדינות וזהירות. ירושלים לא התחלקה לשבטים, מכיוון שבה כל

חברותא
נתנאל רונצקי
ר"מ בישיבה הגבוהה, איתמר

המגוון

של השבטים אמור להיפגש, להתנגש ולמצוא את המרווח שבו אפשר לחיות את המחלוקות, ודווקא בהן להבין את סוד החיים שבין לבין, את הסוד של הכבוד והרגישות שעמם אפשר לחיות כל מחלוקת, את הסוד של העדינות שמתפתחת דווקא כשברור כמה הכל שבי, את הסוד של שכניה ביניהם.

ירושלים לא מפחדת ממחלוקות, שבר וקרעים, להיפך: היא הופכת להיות מה שהיא דווקא בהם.

זיכר הרב יהודה חזני זצ"ל ריקודגלים יום ירושלים ה-46

בסיון 30 שנה לפטירת הרב צבי יהודה הכהן קוק זצ"ל

יום רביעי כ"ח באייר תשע"ג 8/5

נעלה כולנו לירושלים ביום חגה ונשמח בשמחתה בדגלים, בשירה ובריקודים

בכ"ח אייר תשכ"ז - זכה הרצ"ה יחד עם הרב דוד כהן (הנזיר) להיות האוהבים הראשונים במכתל המערבי ששחרר, ושם הכריז:

"ידעו כל ישראל וכל באי עולם, שבפקודת ה' בורא עולם חזרנו הביתה. חזרנו אל נחלת אבותינו, ולא נזוז מבאנו!"

16:00 התכנסות בניי: ברחבת היכל שלמה / בנות: ברחוב בצלאל ליד גן סאקר

17:15 הרקדה המונית במרכז העיר בניי: מול היכל שלמה, בליווי 'קומוי אורי'

בנות: מול ביה"כ ישורון, בליווי 'אודי דויד'

18:30 הליכה לכותל דרך שערי העיר העתיקה

בשעה 20:00 עצרת מרכזית ברחבת הכותל המערבי

במעמד: רב הכותל והמקומות הקדושים - הר"ג שמואל רבינוביץ שלישי"א, שר השיכון והבינוי - מר אורי אריאל, שר החינוך - הרב שי פירון, סגן ראש עיריית ירושלים - מר דוד הדרי רבנים, חברי כנסת, ואישוי ציבור

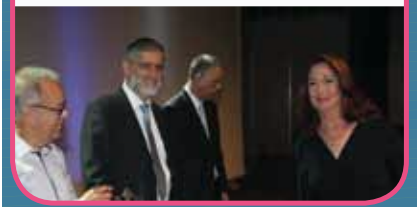
הרקדה בליווי: תזמורת 'להבה' • חיים דוד סרצ'יק • חזקי סופר • פרחי ירושלים

האירוע יתקיים בהפרדה מלאה, נא לשמור על קדושת המעמד. הארוע מאושר ומאושר ע"י ממשלת ישראל וכוחות הבטחון לפרטים: 052-4295164 / 052-8903906

העובדת המצטיינת מגבעת ושיגנטון

מזל כהן, אם הבית של קרית החינוך גבעת ושיגנטון קיבלה השבוע את פרס העובד המצטיין מטעם שר הפנים. כהן, המכהנת בתפקידה מזה 33 שנים, קיבלה את הפרס על מסירותה הרבה ודאגתה לתלמידות ולסטודנטיות.

השבוע קיבלה מזל כהן, אם הבית בקרית החינוך גבעת ושיגנטון, את פרס העובד המצטיין מטעם שר הפנים הקודם אלי ישי במסגרת תפקידה, אחראית כהן על כל בנות האולפנה והסטודנטיות הנמצאות במעונות ובפנימייה, על סמינרים ואורחים. את הפרס העניק לה שר הפנים לשעבר אלי ישי, שהחליט עוד בקדנציה הקודמת שלו להעניק למזל את הפרס. מזל קיבלה את הפרס בין היתר על היותה דמות המשמשת ככתובת לכל בעיה או מצוקה של התלמידות והסטודנטיות. חלק מתלמידות האולפנה עלו מצרפת וישנן בנות שנמצאות בארץ לבד, ומזל משמשת להן כאמא לכל דבר. בנימוק השופטים למתן הפרס, הדגישו כי מזל עובדת גם לאחר שעות העבודה שלה וניתן אפילו למצוא אותה בשעות הערב המאוחרות נוחתת מענה וסיוע. בנוסף, אחראית מזל על גמ"ח "חסד אירית" המחלק מאות מנות מזון בחודש למשפחות נזקקות. מזל כהן מסרה כי "הסיפוק שלי מהעבודה זה כאשר תלמידה באה לפנימייה לתת לי הזמנה לחתונה וכתלמידות שמזמינות אותי לטקס סיום תואר ראשון. חלקן בנות שלא תמיד יש להן את האמצעים ללמוד ופה בקריה פתחנו להם פתח לכך היות והן עושות בגרות מלאה ובכך למרות שחלקן ממשפחות קשות יום או נמצאות לבד בארץ הן מצליחות לצמוח ולהתקדם".

משרד להשכרה

30 מ"ר מרכז שטנר,

ירושלים.

לפרטים:

חביב 050-7975040

ירושלים

המקום שאני הכי אוהב בבירת ישראל

ברק אורי

הרב אריה שטרן

ראש מכון הלכה ברורה ובירור הלכה

'בית הרב קוק' שברחוב הרב קוק. הרב מסמל באישיותו ובמשנתו ופעילותו את השילוב שבין היסודות התורניים אמוניים ורוחניים והיסטוריים, עם ההתחדשות הגדולה והפריחה של העיר ירושלים שעל כך נאמר: "מקדש מלך עיר מלוכה" גם מקדש וגם עיר מלוכה. כשאני מגיע לבית הרב אני מתמלא באותם מסרים שהזכרתי.

לייזי שפירא

במאי ותסריטאי

'השטיבלך' שבשכונת בקטמון נמצא במרחק הליכה של 5 דקות מהבית שלי. תמיד אפשר למצוא מניין. אין שום אפיון מיוחד כולם עם כולם, חרדים, ספרדים, אשכנזים ושריף אמריקאי אחד מנהל את העניינים. יש מסך אלקטרוני משוכלל ומזהיר אותך לא לחנות כי יש פקחים. יש שם צפיפות, אך בכל זאת יש מקום לכולם. כשהייתי בשנת אבל על מות אימי זה היה הבית השני שלי, ושם התפללתי, והצלחתי להגיד את כל הקדישים שלי במשך שנה שלמה.

זבולון אורלב

ח"כ ושר לשעבר

התלבטות מאוד קשה בין הרבה מקומות מיוחדים שאני אוהב וקשור איתם בירושלים. אבל מעל כולם הכותל המערבי שכלוחם בחטיבת הצנחנים ששחררה את ירושלים אני מרגיש קשר עמוק, מעבר להיותי שומר תורה ומצוות, ולמרות שנפצעתי לפני שהגדוד שלי היה הגדוד שהגיע ראשון לרחבת הכותל. גם בהיותי מנכ"ל משרד הדתות, האצתי מאוד את המשך חפירת מנהרות הכותל עד להשלמתן וראיתי בכך את פרויקט חיי. אני ירושלמי רק 46 שנים, ושמה שבניתי את משפחתי בירושלים ומאז אני רואה בה את עיר הולדתי. ילדי כבר אומרים מ-אתיים כמו ירושלמים אמיתיים.

ג'קי לוי

עיתונאי, פובליציסט, מגיש בטלוויזיה וברדיו

המרכז המסחרי בקריית יובל, זה מרכז מסחרי כמו של פעם, חנויות של קומה אחת. אין חנויות רשת, אלא חנויות של אנשים פרטיים כמו 'הממולאים של רינה' ו'המאפייה של שלמה', אוירה טובה. הזמן שם כאילו עצר מלאכת. ומקום נוסף, משרדי ההוצאה לפועל בניין 'כלל' קומה 6, זה המקום שנביאי ישראל דיברו עליו הכי הרבה ועליו נאמר "מהרסיך ומחריביך ממך יצאו" זה המקום הקדוש ביותר לנבוכדנאצר, טיטוס וסנחריב...

גד כהנא

מנכ"ל עמותת התיירות גוש עציון

כתלמיד בישיבת ההסדר, הכותל, אהבתי מאוד את סמטאות הרובע היהודי. שמספרות את ההיסטוריה והניחוח המיוחד של ירושלים האמיתית והישנה-חדשה. כל פעם, כשאני קופץ לביקור, מחמם את ליבי התפתחות העסקים והתיירות משער יפו דרך הקארדו ועד הכותל המערבי ומזרחה. וכל זאת, למרות הפקקים וחוסר מקומות חנייה. אני פשוט אוהב את ירושלים, ולפעמים אני מוצא את עצמי בערבים נוסע לעיר העתיקה מבלי לתכנן, ותמיד נהנה מחדש. מומלץ במיוחד תצפיות מגג ישיבת הכותל או מיישיבת 'אש התורה'. להסתכל, להתפעל ולהתחבר.

יהורם גאזון

זמר, שחקן ומגיש בטלוויזיה וברדיו

בית הספר בבית הכרם שמעליו יש שלט גדול כוננו דויד ילין. זה היה סמינר למורים שבו אבי סיים במחזור הראשון את בית המדרש למורים העברי, שבו אני סיימתי בית ספר עממי ותיכון, שבו היה בית הכנסת שבו התפללנו בכל ימות השבוע ובכיתת לימוד בימים הנוראים. זה מקום שכל ילדותי התרכזה בו ומסביבו. זה ההתרגשות גדולה בלב ואני תמיד נכנס לבית הכנסת לראות את המקום שבו חטפתי סוכריות בבר מצווה.

הרבנית שולמית מלמד

מנהלת ערוץ 7

מרכז העיר, כי שם מרגישים את ירושלים, נפגשים עם מגוון האנשים שחיים ומבקרים בירושלים. זה המקום שאני זוכרת מאז ומתמיד, וזו הפינה הכי מוכרת לי הכי מזכירה לי את ירושלים, ולמרות כל השנויים כמו הרכבת הקלה ו"מעין שטוב" שכבר לא קיימת בצומת האיקסים עדיין נשאר משהו מירושלים של פעם.

רוני שרון

כתב חדשות בערוץ 10

המקום האהוב עליי הוא ללא ספק התור ב'רמי לוי'. פעמיים בשבוע, 600 ש"ח. אני מכיר כבר את כל הקופאיות. בתור אני נפגש עם ירושלים, את הירושלמי מהמדרחוב, הירושלמי מהאומן 17, הירושלמי מהכותל המערבי, הירושלמי מהתחנה המרכזית, והירושלמים מקטמון ומעיסאווייה.

מרים פרץ

מפקחת במנהל חברה ונוער במשרד החינוך

עצם האיזכור של המילה "ירושלים" מעורר בי התרגשות, אהבה וגעגוע. אני לא צריכה מקום פיזי, מספיק לי ההד שנשמע במילה ירושלים. הד שמחזיר אותי לילדותי במרוקו. הוריי שנולדו וגדלו במדבר הסהרה, לא ידעו קרוא וכתוב. הם דיברו בניב מרוקאי מיוחד. אך מילה אחת בעברית היתה שגורה בפייהם, אותה ינקנו מקטנות, "ירושלים". כשאבי הגה את המילה, קולו רעד מהתרגשות. הוא לא יכול היה לתאר את ירושלים, כי מעולם לא ראה אותה בתמונות, בספרים. הוא תיאר לנו אותה כפי שראה בדמינו. גן עדן. ירושלים היא גן עדן של העם היהודי. וכך יצרנו אף אנו בדמינו את ירושלים שלנו. זו היתה מילת הקוד של משפחתי. קוד לגעגוע, לכיסופים, לתפילות, קוד לאהבה, נצח, קדושה, חירות ואמונה, קוד לקרבה לה' לגן עדן כשעלינו ארצה והגענו למעברת חצרים בבאר שבע שאלו את אבי היכן אתה גר והוא ענה ירושלים. כי זאת המילה היחידה בעברית שידע. המעברה הייתה עבורו ירושלים, וכולם צחקו ממנו. מעברה? זאת ירושלים? ואני הבנתי שכל מקום בארץ הזאת הוא ירושלים. והלוואי שנרגיש את ירושלים כפי שאבא שלי הרגיש. לימים הגעתי לירושלים. טמנתי בעפרה את שני בניי אוריאל ואליז, שנפלו במערכה על ירושלים של אבי, וטמנתי בהר המנוחות את בעלי אליעזר שיגונו על נפילת אוריאל הכריעו. ראיתי את התגשמותה ומחירה של הזכות לחיות בירושלים שעליה חלם אבי במדבר הסהרה שבמרוקו. אך גם זכיתי לראות את נכדיי נולדים בה, ומרגע לידתם אני מספרת להם, ממש כמו שאבי סיפר לי, על ירושלים וממשיכה להתרגש, מהגיית המילה "ירושלים" כמו אז.

יוני שטבון

ח"כ וסגן יו"ר הכנסת, הבית היהודי

אני אוהב ללכת ברחובות מרכז העיר: קינג ג'ורג' ואגרונ, ולראות את השילוב המדהים בין בנייה העתיקה של מאות שנים ובין בנייה חדשה. בשבילי, זה המסר הברור של עם עתיק ששב לארצו ובונה אותה מחדש. ירושלים זו העיר היפה בעולם, כשגם מושבניק שרגיל לראות שטח פתוח והרבה ירוק יכול להתאהב בעיר שכזו. הירושלמים, אלו אנשים כנים, פשוטים ואמיתיים ועם הרבה פחות פוזת דווקא בתקופה שהתרבות המערבית המוחצנת חודרת לכל מקום. אי אפשר לשכוח את קדושתה של העיר. עד היום כשאני מטפס בעליות לירושלים אני מתרגש לקראתה.

אריה קינג

מנהל הקרן לאדמות ישראל

מתצפית רחבעם בהר הזיתים אני רואה הרבה דברים שחשובים לי בחיים. אני רואה את הר הבית, רואה את הבית הפרטי שלי, את עיר דוד ואת בית הקברות בהר הזיתים. הכל ביחד עבר הווה ועתיד של העיר שכל כך חשובה לי ולכל יהודי. המקום הזה מטעין אותי מחדש במאבק הבלתי פוסק למען ירושלים.

קובי אריאלי

עיתונאי, סטיריקן, פובליציסט ואיש טלוויזיה ורדיו

רחוב רמב"ן יש את הקיוסק של חיים ויעקב ליד גן הג'ורג'. תזהו אותו לפי המונית שחונות תדיר לידו, כי הוא הפך להיות מועדון של נהגי מוניות. זה המקום הכי נעים ומסביר פנים בכל העיר המשוגעת הזו. לא משנה מה המצב רוח שלהם, לא משנה מה קרה היום חגי ויעקב תמיד יקבלו אותך באותו חיוך ובאותן הבדיחות הקבועות שקבר הפכו לקאלט. בשנתיים האחרונות, כשאין לי מצברוח טוב רגלי מוליכות אותי לעיתים לחיים ויעקב והכל מסתדר.

סולי אליאב

מנכ"ל הקרן למורשת הכותל

הר הבית כמובן! שנאמר "ויעני מהר קודשו סלע שעומד בקדושתו גם לאחר חורבן בית מקדשנו שיבנה במהרה בימנו אמן.

פרס מוסקוביץ' לציונות

ע"ש ד"ר ארונינג וצ'דנה מוסקוביץ'

זוכי פרס עוז ציון לשנת התשע"ג-2013:

מר יגאל כהן-אורגד • הרב משה לוינגר • ד"ר צבי צמרת

חדש! זוכי פרס רוח ציון ליוזמות צעירה: אמוץ אייל • מיכל ברקאי

יום חמישי, כ"ט באייר, 9 למאי, בגן הלאומי "עמק צורים", ירושלים

www.moskowitzprize.com

הצטרפו אלינו לחגיגה של ציונות

בליזוי מוסקוביץ' של יונתן ואהרון רואל

לצפייה ישירה בארוע:

ירושלים שלי ירושלים עבורי היא הג'י-פי-אס של העולם. היא אמורה לכונן את העולם כולו ליעד. אם מרכז הארץ זה מקום העשייה, העסקים, וחיי החומר והמעשה, הרי שירושלים היא תוכנת הניווט הרוחנית שתפקידה לתת את הכיוון והמשמעות לכל זה.

המסע לפולין מכל הסיבות שבעולם - הדבר המרכזי והחשוב מכל הוא שסיפור השואה יהיה נוכח במקום של כבוד בעולמו ובנשמתו של כל יהודי באשר הוא. יש כאלו שיכולים להגיע לנוכחות שכזו גם בלי לנסוע לפולין, ויש כאלו שהמסע לפולין הוא זה שמתלטל אותם ומטמיע בתוכם את תודעת השואה וההיסטוריה היהודית. המסע לפולין הוא אמצעי. יש כאלו הזקוקים לו ובלעדיו לא יגיעו להבנה, להפנמה ולהטמעה, ויש כאלו שהדברים חיים בתוכם גם בלי לנסוע פיזית. אלו ואלו ראויים, ובלבד שיכוונו ליבם לנצור ולשמר את הסיפור.

כנס ערכים במציאות רוחנית, חברתית וטכנולוגית משתנה ועוצמתית, של שינויים וטלטלות, של חיפוש דרך ובקשת זהות, של שברים ודיבוקם - מילות המפתח הן אהבה וסובלנות. אנשים תמיד חיפשו משמעות, זהות ותשובות. פעמים במסע חיפושם הם הגיעו למחוזות זרים. יש שחזרו משם ויש שלא. לאלו גם לאלו עליו לחכות עם זרועות תפוחות ועם סובלנות. נשמות רבות גדולות טועות ותוהות מחפשות מנוח לנשמתם וייעוד לחייהם. לפעמים צריך לעבור כל מיני תחנות וגלגולים עד שמגיעים אל היעד. במהלך מסעם עליו להיות איתם ולצידם בתפילה ובאהבה. רק אנרגיות של אהבה משיבות בנים לגבולם. הכנס 'בין שמרנות לפתיחות' הוא חשוב. ויתקיים בע"ה באיסרו חג שבועות במכללת גבעת וושינגטון יהווה עוד במה לעיון וללמוד, לדיאלוג ולהקשבה בסוגיה הזו המהווה אתגר רוחני וחינוכי לכולנו.

התלמוד הישראלי פרויקט תלמוד ישראלי הוא מפעל אדיר שבראשו עומדים מאיר וצילית יעקבסון ומטרתו הנגשת התלמוד באופן ידידותי וחוויתי לכלל ישראל ובמיוחד לילדים, וללימוד משותף של מורים הורים וילדים בבית, בית הספר ובקהילה. במסגרת הפרויקט הזה המופעל בחסות חברת התרופות 'מדיון', יצאו לאור שבעה כרכים מהדורים של דף יומי לילדי ישראל. שבעת הכרכים מקיפים את כל הש"ס, ובהם עיקרי הסוגיות, סרגל זמנים, אגדות ומדריש חז"ל ודמויות תנאים אמוראים וגדולי ישראל לדורותיהם. זו הפעם הראשונה בה נעשה פרויקט תלמודי בסדר גודל שכזה לילדי ישראל, פרויקט שיש בו משום קומה נוספת במעל אותו החל הרב מאיר שפירא זצ"ל, מייסד הדף היומי, להנחלת התלמוד לכלל ישראל. אני בהחלט רואה בחזון שלי את התלמוד הישראלי הזה בכל בית יהודי ובכל כיתה בבית הספר, תלמוד המהווה הזמנה למפגש ולחיבור בין העבר לעתיד, בין הורים לילדים, בין הפרט לקהילה ובין עמ"י לאביהם שבשמים.

אופטימיות זהירה לפני 120 שנה עם תחילת התנועה הציונית, רכבת ההיסטוריה יצאה לדרך, בדרך לירושלים. היא יצאה מוורשה, ממרוקו, מאוקראינה ומעיראק. הרכבת עושה דרכה לארץ ציון וירושלים. במשך כל הנסיעה יש לפעמים מחלוקות ויריבויות בין הנוסעים. פעם הקרון החמישי רוצה להיות בראשון ופעם לאנשי הקרון הראשון יש טענות כלפי הקרון העשירי ושתיים. כל זה לא מעניין את הרכבת עצמה, כי כל מי שנמצא על הקרונות בע"ה יגע ליעד הסופי. אני רואה ומקווה שבעתיד לבוא החברה הישראלית יהודית שהצליחה להוציא מעצמה את דג-איי הגלות וליצור כאן חברה בריאה שיוודעת להכיל בתוכה את כל שבטי י-ה. גם ישראלי אנשים בתוכה איש על מתנהו ואיש על דיגלו הרי שלב כולם יהיה מכוון אל מרכז האומה, ולבית הגדול והקדוש שאליו כולם שואפים.

רחובות < ישיבת הכותל < חיל שריון < אוניברסיטת בר אילן < גבעת שמואל <

ערב יום ירושלים ישבנו לשיחה עם אבי רט איש חינוך ותקשורת על צאת ספרו החדש 'בעז ותעצומות' האוטוביוגרפיה המרתקת והייחודית על הדמות הנערצת הרב שלמה גורן וסיימתו כתמיד באופטימיות זהירה

מרגש רבים הכירו את הרב גורן התקף, זה שלא חושש מאף אחד ואומר את דברו ברמה ובקול צלול תוך נכונות להיכנס לעימותים. מהיכרותי האישית עם הרב, ותוך כדי תהליך העבודה על הספר למדתי להכיר את האדם הרגיש, שדמעות ההורים השכולים כמו גם האלמנות לא נותנות לו מנוח. זה המחבק ומאמץ לקרבו יתומים, ועושה כל מאמץ הלכתי וציבורי להביא להם מעט נחמה ומזור. הרב גורן האנושי הזה ריגש אותי מאד.

הרבנות הראשית אין לי כלים לדעת מה היה יחסו של הרב גורן לרבנות הראשית היום. דברים רבים השתנו מתקופתו ועד ימינו, אולם לעניות דעתי אילו היה נשאל מהם התכונות הנדרשות מרב ראשי הוא היה עונה את שכתבתי עליו - גדלות בתורה. אומץ לב ומסירות נפש.

רקע תבניות נוף ילדותי וחיי הם מארג טבעי, מרקם חברתי ופסיפס אנושי הכולל את רחובותיה ופרדסיה של העיר רחובות בה נולדתי להוריי משה ושרה ז"ל ניצולי שואה ואנשי תורה ועבודה, העיר בני ברק בה חייתי בשנות השבעים, שנות הנערות והבחורות, ישיבת הכותל בה ספגתי את יסודות התורה ודיבוק החברים. השירות הצבאי בשריון והקרבות ספוגי הדם בלבנון מהם יצאנו בחסדי ה' בריאים ומהם למדנו את יסודות ה'בדמיך חי', וגבעת שמואל בה אני קבעתי את ביתי לפני כ-30 שנה. הלימודים האקדמיים כללו תואר ראשון בעבודה סוציאלית, תואר שני בהיסטוריה של עם ישראל, ותחילת לימודי תואר שלישי בתקשורת והיסטוריה. במסגרת פעילותי הציבורית, החינוכית והתקשורתית הייתה לי הזכות להקים ולעמוד בראש מכון ש"י באוני' בר אילן מתשמ"ב עד היום הזה. במקביל במשך השנים שימשתי כעורך הראשי של ערוץ תכלת, אני מנחה במשך 18 שנים את התוכנית 'מבראשית' בערוץ 1, שימשתי כמנהל החינוכי של תנועת מבראשית ושל פרויקט תרי"ג, ובמשך כל 30 השנים הללו אני זוכה לכתוב בממות תקשורתיות שונות, להרצות במגוון נושאים בהשתלמויות, סדרות חינוך, ובמסגרות אקדמיות ואחרות ברחבי הארץ והעולם, להוביל מסעות רבים לפולין, ובין לבין לכתוב שלושה ספרים לנוער ששניים מהם זכו לפרס ספר הזהב, והשלישי הומחז להצגה. כל זה בא מכוחה של המשפחה הגדולה עם ילדינו ונכדינו, שזכינו להקים עם רעיית חגית לבית קמיל, ביתו של חתן פרס בטחון ישראל המדען ר' צבי קמיל זצ"ל, ונינתו של ראש משפחתנו הרה"ג משולם ראטה זצ"ל. אלו האדנים לבית ולעשייה.

הרב גורן הייתה דמות נערצת עליי עוד מנעורתי ובחרתי. לימים, הכרתי אישית, זכיתי לשמוע תורה מפיו במשך שבתות רבות, בשיחות אישיות וראיונות, ואף זכיתי שערך את חופתי. משפנתה אליי משפחת גורן ובנו רמי שאקח עליי עת המשימה לכתוב את הספר - עטתי עליה כמוצא של רב, בהנאה צרופה מכל רגע של מחקר, עריכה וכתבה. חשתי מתחילת הדרך, שהספר יהיה מסמך היסטורי חשוב ומרתק, ושמחתי על הזכות שנפלה בחלקי להיות שותף להזדמנות הזו.

ייחודיות את הרב גורן מייחדים שלושה דברים מרכזיים: א. גאונות וגדלות בתורה מתוך אהבת תורה, התמדה ועיון בקנה מידה שאין רבים כמותם. ב. מסירות נפש בלתי רגילה, תוך רגישות גדולה הן למערכות הגדולות עליהן היה אחראי והן לפרט-לעגונה, ליתום ולאלמנה. ג. אומץ לב נדי, תוך לקיחת אחריות אישית, ונכונות להיכנס לסכנת נפשות ממש פעם אחר פעם. הרב גורן הטביע חותם שלך ממש על צה"ל והרבנות הצבאית, על הרבנות הראשית, ועל יחסי דת ומדינה. העקרונות עליהן עמד ואותם ביסס בשנות הקמת המדינה קיימים ותקפים עד היום.

דמות ברמה ההיסטורית - שר ההיסטוריה שתל את הרב גורן בצמתים ובאירועים החשובים ביותר בקורות ישראל בדור האחרון - מתקופת השואה ועד ההתיישבות בכפר חסידים, מירושלים של טרום מדינה ותקופת המחחרות עד מלחמות ישראל ששיאן מלחמת ששת הימים, בה זוכה הרב גורן להיות הראשון שמגיע לכותל ברמה התורנית - עשרות ספריו בהלכה ובמחשבה, בהם רוחב ועומק תורני מדהים, הם נכס צאן ברזל לעולם התורה. ברמה הציבורית - פסקיו המכוננים בענייני עגונות, הבאת חיילים לקבורה, דיני צבא ומלחמה ועוד רבים - הם האדנים להקמתו של צבא יהודי מתחדש, ולהקמתה של ממלכת כהנים וגוי קדוש במדינת ישראל כפי שהוא ראה אותה.

שלא רק שבהתיישבות מתגורר גם ציבור חילוני אלא שהוא מהווה רוב באזורי ההתיישבות הגדולים ביותר, הוא פשוט יפער את פיו ויאפשר לעדת זבובים להיכנס פנימה לפיו ולעשות בו כבשלהם. בשלב שני הוא ימצא לכך הסברים מפולפלים: "טוב, הם לא שם מסיבות אידיאלוגיות", הוא יסביר לך, "הספירה לא נכונה, מיהו חילוני" וכן הלאה. אולם לא זו הנקודה. **הנקודה היא שאנחנו חייבים להשאיר את הנושאים שחשובים בעינינו גם לציבור הכללי בארץ, ולמצוא את הדרך לנהל מאבקים ולחגוג חגים מבלי שייפכו לנושא דתי וירחיקו מהשיח את אלו שמאמינים בדרכנו אך אינם חובשים כיפה** ■

הציבורית בארץ הוא "שבוי" של הציבור הדתי לאומי. הוא פשוט שלנו. נכון, אני בטוחה שיש לא מעט שתומכים במאבק אפילו באופן פעיל שאינם דתיים, אבל מה לעשות, פולארד הוא שלנו, וככזה, לפחות נכון להיום, הוא כמעט לא זוכה לתמיכה, למשל, של הציבור שיצא למאבק למען שליט. את ההזמנות להפגנות למענו תראו בעיקר בתקשורת הדתית לאומית, ובחלק מההפגנות אף התבקשו המפגינות לעמוד בצד אחד, ולאפשר למפגינים לקרוא לשחרור פולארד בצד השני. דרישות הצניעות של ההפגנה הרחיקו משם כמה משוחררי שחרור שאינם שומרי תורה ומצוות. אותו הדבר לגבי המאבק למען ההתיישבות ב"ש. זהו מאבק שתווג באופן כל כך חזק כמאבק של הציבור הדתי לאומי, שאם תאמר לאדם מן היישוב,

בכל שנה, כשמגיע יום ירושלים, מתחיל הדיון האינסופי סביב השאלה, איך קרה שיום ירושלים נחגג רק בציבור הדתי לאומי ולא בציבור החילוני (על הציבור החרדי מזמן ויתרנו). עד כמה שזה מצער, נראה שברגע שהציבור הדתי לאומי נוגע במשהו, מיד הוא מתווג כל כך חזק כאירוע השייך לציבור זה, שכל ציבור אחר מדיר את רגליו משם. הדבר בולט בד"כ בכל הנוגע למאבקים. יונתן פולארד, למשל. מסיבה כלשהי יום אחד קם אדם, כנראה דתי משלנו, והחליט לעזור לבחור שתקוע יותר מדי זמן בכלא, לכל הפחות אם משווים את זמן שהותו בכלא עם זמן שהותם בכלא של מרגלים מסוכנים אחרים. בסה"כ מדובר במחווה יפה, אבל בסופו של יום הוא גם חרץ את גורלו. היום יונתן פולארד מבחינת התודעה

אמא יקרה

ירושלים כעיר שחוברה לה יחדיו

אורה פולק - יוצרות, המקום לאימהות מובילה, יוצרת ושמה

ה"ביחד" הוא גם השאיפות שאבא ואימא מגדירים כשאיפות משפחתיות, שאליהם רוצים להגיע ולשמש מתאמצים ועובדים. כולם, כל בני המשפחה מגדול ועד קטן, כל אחד על פי כוחו. את ה"ביחד" בונים מחוויות משותפות, גם טובות וגם טובות פחות, מהתחלקות ויתור, מקושי והתמודדות, וכמובן, גם מנחת. ה"ביחד" לא נוצר מעצמו, הוא דורש מחשבה והתכוונות, הוא דורש עבודה. כשמשפחה מתחילה לטעום את טעם ה"ביחד", הרצון והצמא לעוד רק מתגברים ומתעצמים. כמו ירושלים שמחברת ומאחדת בין כולם, כך גם המשפחה, יש בכוחה ליצור "ביחד" נעים ומתוק, "ביחד" שכולם שמחים להיות חלק ממנו ולצמוח מתוכו ■ www.yotzrotcenter.info

לירושלים יש יכולת אחרת, יכולת לחבר, ולהפוך פירוד לדיבוק, ליחד. למשפחה היהודית ישנן אותן סגולות. מה מיוחד כל כך במשפחה? במשפחתיות? ניקח צעד אחורה ונבין ממה מורכבת משפחה. משפחה היא תולדה של שרשרת דורות ארוכה ארוכה. איש ואישה שמחליטים כי ברצונם להקים ביחד תא חדש על בסיס שני התאים, שמהם הגיעו שני בני הזוג. בע"ה מתרחבת המשפחה וגדלה, ומצטרפים ילדים שמהווים את החיבור וה"ביחד" שרצו האיש והאישה להוסיף בעולם. ה"ביחד" שנושאים הילדים – יש לו פנים וצורות מגוונים: בכישרונות, בתחומי עניין, בעשייה, ביכולות. ככל שאבא ואימא ישיכלו לנווט את הכוחות הטמונים בביתם פנימה, ככל שיהיו קשובים ורגישים לצרכים של בני ביתם – כך העוצמה והגודל שיצא מביתם יהיה משמעותי, ויוסיף את הגוון המיוחד של המשפחה שלהם לעם ישראל. **ה"ביחד" המשפחתי נוצר משיתוף, משיח שבו מתעניין באמת האחד בשני, מהרצון שלשני יהיה טוב, מהדיעה שמשפחה היא מקור הכוח והעצמה לכל בני הבית.** ה"ביחד" הוא הדבק, הוא שמחת החיים של המשפחה, הבדיחות הפנימיות, הצחוק הפרטי של כל משפחה.

מעלים את ירושלים על ראש שמחתנו
לא רק יום בשנה

בס"ד

גרעין תורני נוזה יעקב שבת היכרות

שבת 'במדבר', ב' סיוון ה'תשע"ג
הצטרפו אלינו לעשייה החברתית
בשכונה הצפונית בירושלים.
מחכים לכם!

לפרטים:
הרב אביתר גרינפלד 054•3331255

המדור מוקדש ל: מיטב בן עמרם ואחיה שרביט, דניאל וליטל בוחבוט, מאור וקנין ואפרת בן-דוד **שהתחתנו/מתחתנים השבוע, ול:** אודי טנא וריקי נובוגרצקי, ראיה בורדמן ואוריאל משה, עמית זה וטלי לוי **שהתארסו בשבוע האחרון.** ולכל אלו שעדיין מחפשים, בקרוב אצלכם!

גם לכם היו פדיחות בדייט? **גם לכם** נמאס לשמוע את השאלה איך יראה שולחן השבת שלכם, ועוד יותר את התשובה של הצד השני? שלחו אלינו ל: gdaat@pisorael.com או ספרו לנו בפייסבוק פדיחות וסיפורים מצחיקים מדייטים, ואת הסיפורים הטובים ביותר נכניס לבעות בקומיקס.

אך ירושלים

הצטרפתי אליך כרווק,
הייתי סטודנט ועשיתי חיים
משוגעים.
שכרתי דירה עם שותפים
ב'נחלאות'
ומהרגע הראשון התאהבנו.
התאהבנו בך - בעיר ירושלים.
התאהבנו
במקומות, באנשים, באוכל,
בפשטות, בכנות,
התאהבנו בך.
בשמחה ובששון התחתנתי,
ואותך לצערי נטשתי.
כזוג צעיר שבונה בשמחה את
ביתו,
בך לא יכלו להתגורר.
את יקרה לי מכל
אך גם יקרה לכיסי (כיסנו) ...
לשנה הבאה בירושלים הבנויה!
אפילו עם 'משכנתא' ...

פיצוחים

חידה בחרוזים לשולחן השבת מאת מרדכי פרימן
תשובות לשלוח למייל: gdaat@pisrael.com
עד יום שלישי הקרוב

הפעם לא תרחיקו לכת
כדי למצוא את המילה המתהפכת!
ספרו כמה מילים
ומיד אתם מגלים
מילה שבתנ"ך הרבה מוזכרת,
מה גם שהיא מאוד מוכרת
והסברה פשוט מוכיח -
שהיא תחליף לבריח!

חידת השבוע

תשובות מהשבוע שעבר

בפסוק ה' בפרשת "אמור" אמר:
"ופאת זקנם לא יגמרו".
המילה ופאת שתיקרא מהסוף,
תחפץ לחפץ - העוף בתור.

הזוכה: ספיר פרלשטיין קיבוץ שלוחות

לרב פרופ' יעקב הכהן קרנר

איתך באבלך הכבד
בהסתלקותו של אביך

יוסף ליפא הכהן קרנר

ז"ל

בבניין ירושלים תנוחמו

ישראל גולדברג
ומערכת 'גילוי דעת'

חיותדעת

ד"ר חוה אנקור מאמנת אישית וזוגית, מומחית במצבי לחץ ומשבר

שאלה:

אנו נשואים 10 שנים, ולנו שני ילדים. בעלי המפרנס העיקרי, אבל הוא חוזר הביתה לפני 16:00, ואני שבה בצהריים לקבל את הילדים. בתחילת הנישואין נוצרה בינינו חלוקה, שבמשך השבוע בעלי עוזר לי מעט - בימי שישי הוא עוזר במספר דברים קבועים ולא מעבר. כאשר הילדים גדלו העומס גדל, בכל פעם שהנושא עולה יש ויכוח. בזמן האחרון יש החמרה, אפילו בדברים בסיסיים כמו לענות לטלפון - זה מפריע לו בעיסוקים שלו... בדרך כלל הוא בעל טוב, אבל חוסר חלוקת הנטל מכעיס, אני מרגישה כמו עובדת ניקיון. (בעלי לא ראה את אבא שלו עוזר בעבודות הבית או בגידול הילדים. חמי עבד שעות רבות וחזר מאוחר, חמותי עשתה את עבודות הבית. והוא - מעשה אבות סימן...)...

תשובה:

אכן, קשה לשנות הרגלים, במיוחד שזה דור שני. כשמתחתנים יש תחושה שיהיה בסדר. נצליח לשנות את הבעל, הוא יתנהג או יפעל אחרת מהוריו, משפחתו, חבריו. בסה"כ הרגלת את בעלך לפנסיון עם המון כוכבים, עם חדרנית, מטפלת, טבחית ועוזרת. ופעם זה גם לא הפריע לך כי היו פחות מטלות, היום כשיש יותר דרישות, חשוב לעצור ולחשוב מחדש על ההתנהלות. כדאי לקיים את השיחה בנחת על כוס תה בערב, כשהילדים ישנים במיטות והבית נינוח ורגוע. דברי אתו על הקושי שלך, על כך שטוב לכם ביחד ועל התחושה המתסכלת שיש לך סביב הנושא. נסו להגיע להבנות, איפה הוא חושב שיוכל להקל עליך, תפרגי לו על כל מחווה. אל תיקחי שום דבר כמוכן מאליך! כדאי שתגידי לו בדיוק מה את רוצה שיעשה, ולא הוראה כללית כגון: המטבח מבולגן.

**אל תיקחי שום דבר כמוכן מאליך!
כדאי שתגידי לו בדיוק מה את
רוצה שיעשה, ולא הוראה כללית**

בבית. למשל, הם מסוגלים (גם בהיותם צעירים מאוד) לאסוף את הבגדים המלוכלכים בעקמה, ואולי אפילו לשים בסל הכביסה. כדאי לחשוב על עוד דברים שהם יכולים לעשות ככל שהם גדלים, זה יקל עליכם, וגם הם ירגישו מועילים ותורמים. (הכלות שלך ידו ל...), האווירה בבית כולה תשתנה אם אתם תהיו בראש אחד, ולא תתנו לזה לשבש את החיים המשותפים והטובים שלכם. בהצלחה!

המעוניינים להתייעץ או לשלוח את הקוראים במכתביהם מוזמנים לשלוח למייל: gdaat@pisrael.com עבור 'גילוי לב'

כמעין המתגבר

ישראל בר טוב

מעין האהבה

מעין קטן ומדהים (עומק 1.20 מטר) בקצהו הדרומי של ים המלח, השוכן בתוך קבוצת עצי דקל. מי המעיין נשארים פושרים במשך כל השנה.

איך מגיעים: נוסעים על כביש 90 לאורך ים המלח, וכ-3 ק"מ לאחר שעוברים את מפעלי ים המלח (לכיוון דרום. מי שנוסע צפונה - 3 ק"מ לפני המפעלים) פונים שמאלה לכיוון עין תמר ונאות הכיכר (כביש 2499). נוסעים כ-5 ק"מ עד שרואים בצד שמאל קבוצת עצי דקל גבוהים, ומיד אחריהם חניית עפר שבצדה מכולה. חונים ויורדים אל המעיין המסתתר בין העצים. אם תיסעו כ-500 מטרים נוספים, תבחינו בקבוצת דקלים נוספת, שביניהם מעין שני המכונה "עין שקט".

עונה מועדפת: כל השנה

מרחק הליכה מהרכב: 10 מטרים

אזור: דרום ים המלח (מפת סימון שבילים מספר 14 - צפון הערבה ומזרח הנגב)

מעיינות נוספים באזור: עין צפית

מתאים ל: כולם, בעיקר למי שנוסע דרומה ומחפש נקודה לעצור בדרך. צריך רק לזכור שהמעין לא גדול כל-כך, אז לא כדאי לבנות עליו בתור טיול שנתי ל-12 כיתות י"א, למשל.

מאחורי ההר - אתר המעינות של ישראל www.meahori.co.il

נקודת מוצא: היתה מזמן. צור הגיע מקיבוץ עין המפרץ, דפנה מירושלים. פגישה ראשונה בכותל שם היה הכל. חברה הכירה בננו וב"ה התחתנו כעבור חצי שנה.

עיסוקים: אבא צור- רוב הזמן גן, מפתח את השטח בגידול עצים, עיזים ושאר ירקות.
אמא דפנה: דרמה תרפסטיית, שחקנית בקבוצת פלייבק "פריקה", מכינה הרבה מיץ גזה
בתי: סופרת צעירה בת 11, בימים אלה משיקה את ספרה הראשון בבי"ס, חלק עיקרי ב'נוער משכיות' מחכה לתגבורת.

נתן שלום: חזק בשנינו, בן 9.5 לומד בת"ת (זילברמן), מומחה ל'מחנה' ואילתורים בטבע.
תמר חיה: אומנית בנשמה, בת 7.5, לומדת בשק"ד (שדה אליהו), רוכבת על סוסים.

ישראל יצחק: שובב מתוק, בן 4.5 בגן הרב גילאי במשכיות, מלך המים במיוחד בקיץ.

היסטוריה: הגענו למשכיות בקיץ האחרון מהיישוב דולב, למרות שהיה שם טוב מאוד רצינו מקום חקלאי ממש, לגידול עצמי וגם למטרות פרנסה. ככה באמצע החיים החלטנו ללכת על החלום ההוא מנקודת המוצא...
משכיות על קצה המזלג: מקום קטן עדיין בהתהוות, כפרי אמיתי עם טבע פרוץ ואנשים טובים, הגרעין הראשוני הוא של משפחות מ"שירת הים" אליו הצטרפו עוד ועוד כרגע עומד על 22 משפחות. פתוח לכל הסקאלה הדתית ולכל מי שחלום כפרי בליבו. חורף מהמם, קיץ קצת קשוח ורוב השנה מזג אויר נעים!!! נמצא על כביש אלון, בקרבת מקומות מרהיבים לטיולים עם המון מעיינות.

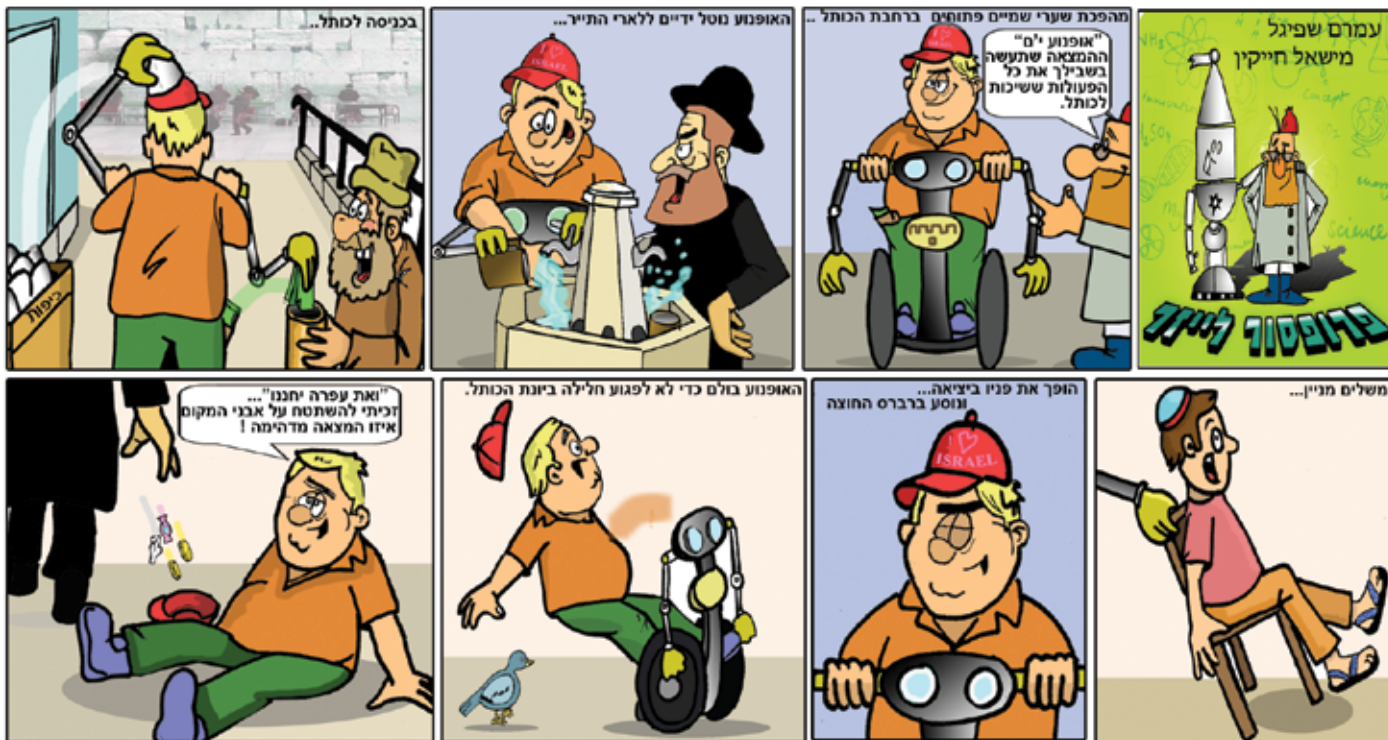
פרויקט: אמנה בנתה את עשרת בתי הקבע הראשונים, אנחנו קפצנו למים וקנינו את הראשון! בינתיים נשאר אחד אחרון (וגם זה לא בטוח...?)

למה משכיות: למה לא? הבקעה כולה מיוחדת ובראשיתית. יש בה משהו שאין בשום מקום אחר: הרבה שטח שמחכה לעם ישראל, רחוק וקרוב גם יחד, אפשרויות להגשים יזמויות בתחום התיירות והחקלאות. במשכיות יש אנשים העוסקים במגוון מקצועות, יש אפשרויות לחינוך, לפרנסה (חינוך, חקלאות, מקצועות חופשיים) ויש הרבה אהבת ישראל, בדרך לכינת... בנוסף כל חג יש פעילות שמאורגנת על-ידי משפחה וזה כיף ומרענן, ישנם חום מגוונים תלמוד תורה, ספריה קטנה וחמודה, ישנו סניף בני עקיבא חמוד בהתהוות, הואי קהילתי אז בואו לראות.

חלום: בית בטבע, ירקות בגינה, חלב עיזים, ילדים שובבים, חסידות והרבה שקט.

משכיות - התיישבות בצפון בקעת הירדן. היישוב הינו קהילתי, דתי ומאוגד כאגודה שיתופית חקלאית. היישוב שוכן על חלקו הצפוני של כביש אלון. ביישוב מתגוררות כיום 21 משפחות, במקום שכונת בתי קבע וקראוונים לדיור זמני. ליישוב ענפים חקלאיים משותפים כגון מטע תמרים ומטע זיתים לשמן, וכן משקים פרטיים כגון מטע ארגון, דיר כבשים טחנת קמח מלא ועוד. ביישוב קיימת מכינה קדם צבאית וכן גן ילדים ופעוטון. בקרבת היישוב ישנם מספר מעיינות מים חיים הנובעים במשך כל ימות השנה וכן מספר מסלולים ואתרים ייפיים. מומלץ לטייל באזור במיוחד לקראת סוף החורף - אז הכל ירוק ושלל פרחים מדהימים הפורחים באזור.

מרכז
מידע
אמנה
1-800-260-240
www.amana.co.il

למען פנימיה שיקומי המטפל בילדים עם צרכים מיוחדים

דרושים/ות סייעות טיפוליות

לעבודה במשמרות כולל שישי שבת המוכרת כעבודה מועדפת ומאתגרת, מתאימה לשנת שרות לאומי, אפשרות להסעה.

טל: 03-6711702 | ester_s@aleh.org

למכובדינו
הרב ינקי פרידמן ורעייתו
הרב חיים פרג'ון ורעייתו
מנצח אלוף מלחמה
לנישואי ילדיכם הקרים
עמוס ואחינועים
יה"ר שיזכו לבנות בית נאמן
בישראל מתוך שמחה,
לאורך שנים רבות נעימות וטובות
ישראל גולדברג, מערכת גילוי דעת
ומשפחת פרסומי ישראל

לרב ידידיה זיו,
לכל צוות צביה בת-ים
ולתלמידה אור דיין
על הזכייה במקום הראשון
בחידון הארצי - "מורשת עולי הגרדום".
עלו והצליחו!
משפחת פרסומי ישראל
ומערכת גילוי דעת

לרגעים היפים באמת

אולמי נוף ירושלים

SINCE 1966

תודה לכל המשפחות ששמחו איתנו לאורך כל העונה
אנו מתחייבים להמשיך ולהגיש את השירות הטוב ביותר והכל באולם המחודש

בשרות
למהדרין

רח' שחראי 12 ירושלים | טל. 02-6415999 | פקס. 02-6415877

WWW.NOFYERUSHALAIM.COM